

ЛАБУЛУСТРЫ НА РАССВЕТЕ

Խոսք՝ Գ. ՍԱՀԱԿՈՎԱՅԻ

Слова В. СААКОВОЙ

Երաժշտություն՝ ՅՈՒ. ՂԱԶԱՐՅԱՆԻ
Музыка Ю. КАЗАРЯНА

Con anima

нар *mf*

p

бре лу - шај - ај
На рас - све - те
де -

p

- јије о - ри - рији ћи
- ре - вља не - слыш - но

да - па - па
ка - ча - ют - ся,

пја џи - фјол - пр
ве - тер бу - дит

гјеб - гији јарр - љај
ду - бы за чу -

- Յում է Յը - րանց. ա-վարտ-վում են բո - լոր գի - շեր-վա թը - ոհչը -
бы те-ре- бя, на рас- све- те по- ле ты но-чны- е кон-

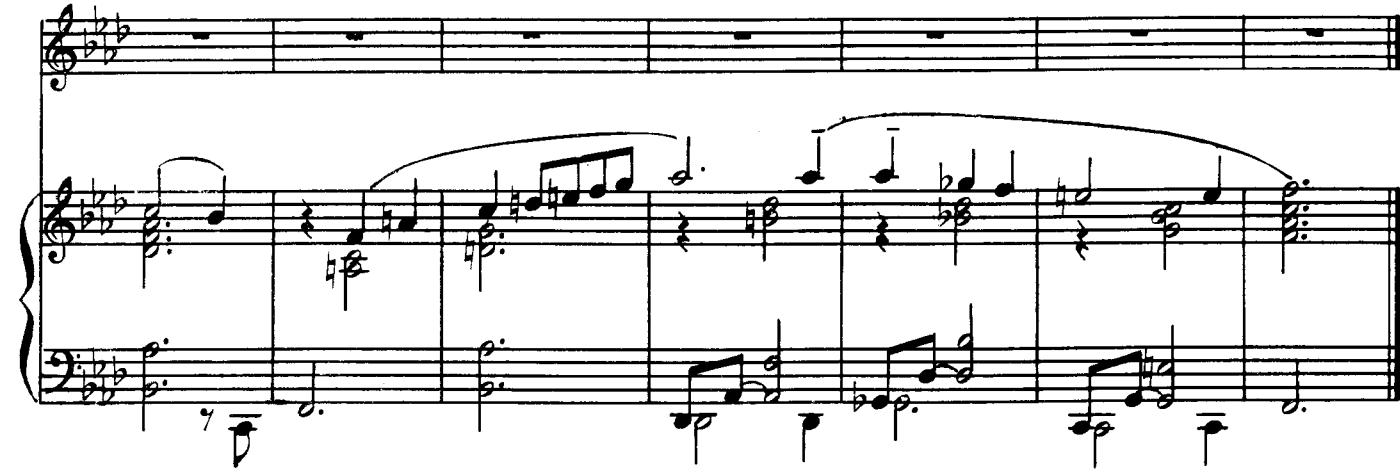
- ԵԵ - րը եՎ լույ - սի հետ' Յո - րից հան - դի - պում ենք միմ - յանց: Ա - վարտ -
- ча - ют-ся на рас - све - те я сно - ва սно - ви - жу տե - բя. Հա рас -

- վում են բո - լոր գի - շեր վա թը - ոհչը - ԵԵ - րը եՎ լույ -
све - те по - ле - ти но-чны - е кон - ча - ют-ся на рас

- սի հետ' ըն - դից հան - դի - պուլ ենք միմ - յանց:
- све - те я сно - ва у - ви - жу те - бя.

2. զու զա - լիր:
Ты при - чать.
3. զու շա -
Я к про-

երբ լույ - սի հետ քո
На рас - све - те лю գիրկն է զա - լիր սի - րե - լիր:
би - мых спо - ле - тов встре - чать!

Երբ լուսայզը
 Մեղմիկ օրորում է ծառերը
 Ու գեղիուրը ցնցում,
 Արթնացնում է նրանց,—
 Ավարտվում են
 Բոլոր գիշերվա թոհշքները
 Եվ լուսի հնետ՝
 Նորից հանդիպում ենք միմյանց:

Դու գալիս ես՝
 Դեմքիդ երկնի թարմ բուրումները,
 Թարթիչներդ
 Ցողած հոգնությամբ մի վերին:
 Աչքերիդ մեջ
 Ցոլուն աստղային հեռումները՝
 Ինձ ժպտում ես բնքուշ,
 Հարազատ ու շերմին:

Զով այտիդ
 Կարուտով ես հպում եմ իմ այտը,
 Ուսերիս նորը զգվաճք եմ զգում թներիդ...
 Երկնքի չափ
 Անհուն է այն խինդը ու բախտը.
 Ծըր լուսի հնետ՝
 Քո գիրկն է
 Գալիս
 Սիրելին:

На рассвете
 Деревья неслышно качаются,
 Ветер будит дубы,
 За чубы теребя.
 На рассвете
 Полеты ночные кончаются,
 На рассвете
 Я снова увижу тебя!

Ты приходишь,
 Весь пахнущий облачной свежестью,
 На ресницах
 Усталость лежит, как роса,
 И какой-то
 Небесною, звездною нежностью
 Мне навстречу сияют
 Родные глаза.

Я к прохладной щеке
 Приникаю щекою,
 Снова чувствую руки твои на плечах...
 Это счастье,
 Как небо большое-большое —
 На рассвете
 Любимых
 С полетов
 Встречать!